

NÓGRÁDI LAPOK ÉS HONTI HIRADÓ

POLITIKAI, TÁRSADALMI S KÖZGAZDÁSZATI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 5 frt. Fél évre 2 frt 50 kr. Negyed évre 1 frt 25 kr.

Egyes száma ára: 10 krajczár.

Előfizetni csupán a kiadóhivatalban lehet B.-Gyarmaton

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

A lap szellemi részére s a Nyílt-térre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Hirdetések

Árazabály szerint számítanak. — Nagyobb és többesbör hirdetések jutányosan eszköztetnek.

Bélyeg minden egyes beiktatásnál külön 30 kr.

Nyílttár petis sora: 20 kr.

Igazságügyi palota.

A balassa-gyarmati ügyvédi kamara panasolta fel legutolsó évi jelentésében, hogy a b.-gyarmati törvényszék és járásbírósnak a vármegyeház épületében levő helyiségei oly szűkek, hogy abban a jogkereső közönség ma már el nem fér, — s kénytelen a folyosókon vesztegelni. A pertár, mely valamikor kazinója volt az ügyvédeknek, a legszűkebb szobára van utalva.

Volt idő, midőn a közigazgatás együtt volt az igazsággal, hogy a vármegyeház crügos folyosói és nagy arányú szobái a kormányzat mindkét ágának kényelmes helyet biztosítottak.

Ez azonban a közigazgatás és igazságügy kezdetleges éveire vezethető vissza, amikor az uriszek, a szolgabírák esküdtjeikkel és hajduikkal a helyszínen végezték el röviden az igazságszolgáltatást és közigazgatást legtöbb teendőit illetékes és nem illetékes módokon.

Azok a kis és nagy gyűlések, melyek egy-két napot vettek igénybe, s azok a kedélyes restaurációk, — melyek 3 évenként egyszer zajlottak le, habár erős réseket ütöttek a kapukon és a hivatalos szobák ajtajain, de csakhamar ürességtől tántogtak hetekig a hivatalos helyiségek és családi szobák. A várnagy vendégein kívül nem háborgatta a csendet senki sem. A helyettes főszolgabíró, az archivárius, a pertárnok hetekig ási-toztak.

Ezt a patriarchalis jó időket hiába kívánjuk vissza. A jogfejlődés 1872-től nagy arányokat öltött s a modern jogszolgáltatás itt

van a nyakunkon minden igényeivel. Ma már egytől egytől kell osztani az igazságot gazdag-nak és szegénynek, urnak és parasztnak, — és mivel ez úgy van, a törvényszékek, járás-bírók, ügyészségek helyiségei telve vannak jogkereső emberekkel, vádlókkal és vádlottakkal, szóval a jogszolgáltatás minden attribútumával. Ennek arányában szaporodik a hivatali kar, s az irattárak, melyekről azelőtt alig volt szó, — ma már egész labirintusokká alakulnak át.

Igy van ez a közigazgatásnál is. A közigazgatás, mely államosítás nélkül is folytonosan fejlődik, — ma már hatalmas apparátust igényel, hogy megfelelhessen hivatásának. Vármegyénk tisztikara 1872 óta tetemesen megnövekedett, úgy hogy néhány központi tisztségviselőnek, a vármegyeházában hivatalos helyisége nincs, — sőt a várnagyot is, akinek pedig állásánál fogva természet-szerűleg bent kellene laknia, kitétték a vármegyeházából.

Ebből látható, hogy az a monumentális épület, melyet eleink a közügyért építettek, sok is volt, nagy is volt s számos családi szobákkal bővelkedett. Most azonban, dacára annak, hogy 12 családi szobát kisajátítanak, — a közigazgatásnak és a törvénykezésnek elegendő helyet nem biztosít; úgy hogy a kir. ügyészség és a törvényszéki vizsgálóbíró részére a börtönmelletti dolgozházait majdnem 9 ezer frt költséggel rendezik be hivatalos helyiségekké.

Ily körülmények között irigykedve nézzük azon, — Bpestől messze eső városok moz-

galmait, melyek minden alkalmat megragadnak arra, hogy számukra igazságügyi palotákat építsenek. És ez a mozgalom nemis eredménytelen. Sok nagyobb és kisebb városban, megyeszékhelyeken ott diszelegnek a igazságügyi paloták. Legutóbbi időben Békés-Gyula és Esztergom mozgolódik s keresi az Ariadne fonalat, mely egy ilyen monumentális épület megalkotásáig vezet. Fel is fogja találni.

Sajnos, hogy vármegyénk, különösen pedig B.-Gyarmat városa, mely hogy székhelyi stabilitását annál inkább megerősítse, még csak nemis foglalkozott ezzel a nagy fontos-ságu kérdéssel. Eltekintve, hogy egy ilyen igazságügyi palota felette emelné a város hovatovább fejlődő szépségét, az építés és berendezés az itteni lakosságot is többféle keresetforráshoz juttatná.

Jóakarató s atyailag gondoskodó kormányunknak, be kell látnia, hogy ott, ahol egy nagyszerű börtön van, melyben a rab-urak kényelmesebben vannak elhelyezve, mint a törvénykező munkás közegei, — a törvénykező emberekől s azok kényelmes hivatali helyiségeiről is gondoskodnia kell. Az igazságügyi kormányzat el fogja ismeri, hogy a mostani állapot tarthatatlan. Ha az itteni lakosság jóakarataul fordul a kormányhoz, ha az ügyvédi kamara, a vármegye, maga a törvényszék is, — megindítja a petíciókat, meg vagyunk győződve, hogy úgy, mint más városok, B.-Gyarmat is hozzájuthat oly épülethez, melyben az igazságügy nagy fontos-ságu feladatai teljesítéséhez méltó elhelyezésre talál.

TÁRCZA.

Egy századvégi menyasszony esete.

Írta: Luby Károly.

(Folytatás.)

Bántotta ez az idegenkedés a gazdag nő húsá-gát. Hogy leányának mégis meglegyen a társasága és szórakozása, nyílt házat tartott és nagy estélyeket adott, a melyre a város és a vidék számot tevő fiataljait mind meghívta. Ilonka bájos leánya volt és egyetlen gyermeke a gazdag és a már korosabb Virágnak. Ilonka kedveért örömmel látogatta a megyei arany ifjuság Virágné estélyeit.

Ilonkának hajlékony sugar termete, fekete haja rózsás arc színe, szép gránát fényű szeme, bíbor ajka vágyakkal ébresztő lelt keble s a kis öziké-höz hasonló kecses modorai és az anyától áltételt nyúlás modora, mind hozzá járult ahhoz hogy a leánya bájjának a heves vértü gentri ifjuság meghódolva. Érette lángra lobbanyon,

Oly szép és oly üde volt a leánya, mint egy derült majusi hajnal. És oly kedves, mint egy nyíló rózsza, a melyen még a harmat gyöngy ragyog, a melyen érző szív és az ábrándos lel-kület, mint a virágon a himpor még fokozták Ilonka szépségét.

A költői álmok ezen ragyogó alakjának csak egyetlen hibája volt. Világismeretét mint kortársai-álalában, a könyvekből, még pedig Duma; ellon-tempen, Ponson stb. regényeiből merítvén, művelt-sége dacára a döntő pillanatban nem az észre de egyedül szívének sugallatára hallgatott. Ez a hiba, vézetessé vált reá nézve.

A szép leányon Pataki szeme is megakadt és kezdte is körülötte taposni a földet. A leánya nem idegenkedett tőle; szívesen fogadta udvarla-tát. Öszinte öröm fogadta el szívét, ha a fiatal könyvelő férfinak alakját látta közelíteni házuk felé. Ámde a leánya anyjának nem tettett az egyszerű könyvelő közeledése. Ezt az önzertes fiatal ember-rel közölte is, minek folytán ez udvarolásával fohagyott.

Egy szép leánynak messzire terjed el a hirt: ha a leány gazdagis akkor az eladósodott gentri még a hetedik megyétől is rajt indít az illető leányos házhöz.

Virágné vendégszerető. házában is tuzzadt száma jelentkezett a vállalkozó szellemű gentri gavallér. Tetszet ez Virágnak. Hízeltget ez Virágné hui-ságának.

A látogató gentrifuk ősinos. életrevaló ügyes emberek lévén, Ilonka szívének nagy bajt okoztak különösen akkor, a mikor a mama unszolására választania kellett. Szabadkozott ettől a leány, de a mama kívánsága elől már nem térhetet ki. Választott.

Ez alkalommal újra bebizonyult hogy a leányok és az asszonyok szíve nem a komoly, realis gondolkozásu emberek számára de a szél csap, szél-hamosok számára van tárva nyitva. Tisztelet a kivételeknek.

Ily könnyű vértü alak volt Vethy Leó, tisztelet-letheli főszolgabíró, de Ilonka által legjobban kitüntetett megyei gavallér.

Igaz ugyan, hogy Vethy volt a megye legdali-ásabb baona férfa, de jellemé nem állott összhang-ban a csábítón szép külövel.

Bőkezű gavallér volt, a kinek ajkán mézédés volt a szó. Ez tévesztette meg a leányt.

Előkelő, birtos felépése élénk szelleme és a mi legtöbbet nyomott a lathán, a megyebeli tekintélyesebb családokkal való közeli rokonsága által a mama jóindulatát nyerte meg annyira, hogy rövid idő múlva. Vethy Leót, mint a szép Virág Ilonka szerencsés vőlegényét üdvözölték a megyében.

Az eljegyzést a megyei gentri élénk részvétele mellett nagyfényűen tartották meg.

Ilonka boldog menyasszony volt mert stívből szeretett. Az eljegyzési csók alatt mégis köny-nyek rezegetek a szép leány szemében. Ezek a könnyek nem az öröm könnyei, hanem a bánat előhírnökei voltak a melyeket egy sötét sejtlem hajtott az igéz menyasszony selyem pilláira.

Vérthi figyelmes vőlegény lévén, menyasszo-nyát kellemes csevegése meghiit barátjai által mindig derült hangulatban tudta tartani. Barátjai közül különösen a jó Váfoky Tamás honvéd főhadnagyot és a kedélyes Tiszai Pista megyei aljegyzőt szokta volt a kastélyba vinni. A főhad-nagy jól gitározott, Tiszaynak pedig kellemes, iskolázott hangja lévén gyakran rögönöztek hangver-senyt Ilonka tiszteletere.

Ilonka a ki maga is igen szépen énekelt nagyon kedvelte a zenét és a dalt. Bűvös álom varázsa szállt a lelkére olyankor a midőn Tiszay Pista, Váfoky gitár kísérete mellett halkan dalolni kezdte. Heine érzelmes gitár dalát:

„Gyémántod gyöngyöd elég van,
Mit vágy kér: szíved eldote;
Szemed a leggyönyörűbb szem —
Mondd mire vágyol egyébre?”

(Folytatás következik.)

A Fmke kiáltványa.

A Fmke egy felhírást bocsátott közre, melynek célja volna egy milleniumi 100,000 ftos alapítvány létesítése. A kiáltvány, melyet többi közt gr. Károlyi István, Craus István, Degenfeld Lajos gr., dr. Gyurky Géza s több mások írtak alá, Rákosi Jenő tollából származik s így hangzik:

Szózat a magyar hazafiakhoz.

Ezer esztendeje, — tűzzel, lánggal, viharral és vérrrel teli ezer év, — hogy Árpád leszállt a hegyekről és először megitta lovát a Tisza élő vizéből.

A mi vére a magyarnak elfolyt ez idő alatt az Árpád foglalta haza védelmében, ha egy mederben hőmpolyogni látnók: szörnyű biborszint folyam lenne az, egy vér-Tisza, mely megfestené egymaga a Dunát és a Fekete-tengert a rubint színére.

És a küzdelem nem érte végét. A harc folyik tovább, a riadó hívja a honfiakat csatára ma is az ezeréves birodalom térein, a második ezer év küzdeben; hívja harcra, döntő csatára. És a küzdelem, a melyet bárd, buzogány és repülő nyilvessző kezdett; melyben utóbb kard élén nyargalt, golyóhózzal száguldoztatva a halált, a küzdelem mostan a béke, a civilizáció émesztőbb fegyverei folytatják.

Az eke, a kalapács, a cirkalom, a toll, a nyomtatott betűk vívják a harcot.

A szorgalom, a takarékság, a munka, a szeretet szentháromsága: ember-, haza- és szabadságszeretet állanak csatasorban.

Halljátok meg szómat mind ti magyarok, testvérek, hazafiak és jussan a bestédem a feltárt szívetekbe!

Ötször kiirtva, ötször feltámadott és megsokasodott a magyar ősei földjén, és áll ma is, fejedelmi szép nyelvvel az Isten trónját ostromolva, imádsággal és hálaadással.

Az Isten, a ki karjába acélt, kardjába lángot, szívébe vítétséget, elméjébe világosságot ada, mindig győztessé tette mostoha időkön s ádáz ellenségeken: Isten most ihlesse meg szívét és leheljen bele erkölcsöket, a melyek győztessé tennék a második ezer év keményebb harcában.

Tekints oh magyar, aki az ország szívében, áldott földeken, virágzó városokban, magad sokaságában biztonságod érzeténél elégségesnek lakozol: tekints le boldog országod határszéleire, ahol elszórvá, megostromolva, ember és természet mostohaágában életedet és álmot nyugalmát, nyelvedet és kezdet munkáját, elszánt küzdelemben, ember feletti feladatokkal védik és őrzik elődseid, magyar testvéreid, idegen fajok közé, idegen nyelvbe szórt drága szigetek.

Hősök, akik külső, ellenséges céltokkal táplált támadások ellen védik a talpalatnyi földet, védnek egy-egy iskolát, védnek egy-egy templomot, védik családok magyar szentélyét és szinte roskadoznak az emberfeletti harcban.

Mikor a királynak háborúja támad, mire oktatja az irás? Azt mondja, a bölcs király eleve számon szedi a katonaságát, edzi és szervezi s mikor a trombita rian, előre küldi és megszerzi neki a babért s a diadalt.

A mely király pedig nem gondol előre seregére, hanem csak mikor csatára szólítják, hirtelen szedi össze és ámbár példát mutatva, maga rohan előre: az s király nemcsak elveszti a csatát, hanem maga is az ellenség fegyverének áldozata lesz és hévenyészett serege, ki kardra hányódik, ki szétszóródik.

Vedd elmédbe testvérem és anyám egy személyben, királyi magyar nemzet, fejedelmi nép, hogy a bölcs király dolgát kövessed.

Ne várd meg, amíg idegenek megfújják a a harci riadót, hanem gondold előre, gondold a béke idején a te katonádra, akik kinekeset: magyar nyelvedet, magyar nemzetiségedet szorongva védik: szervezd fel őket, fegyverezd fel őket, edzed meg őket önfelelőző hivatásukra, hogy mire a trombita szava a te hajlékodat elérő süvítő hang jával, seregged készen, erősen, bátran, lelkében és kezében a biztos diadal fegyvereivel vehesse fel éretted a harcot.

És te diadalmi indulóval, lengő zászlóval indulj dicsőségnek második ezer évébe, nemzeti nagysággal, magyar szívvel Árpád hódító erejével.

Igy szól hozzád innen Kárpátok aljáról, félkézzel építve, félkézzel birkózva, egész lelkével érted lángolva egyik szerény, de büszségekben meg

nem származható katonád: a felvidéki magyar közművelődési egyesület, mikor testvérként üdvözl és nehéz munkájához támogatást kér.

A hivatalos czimezés.

E tárgyról én már a múlt évben is elmondtam nézetemet e lapok útján, s mivel akkori javaslatom ellen mindeddig senki fel nem szólalt, jó hiszemmel lehetett feltennem, hogy indítványom ellen legalább is e megye intelligenciájának, nincs kifogása. De mert egyszeri felszólalás ily fontos vagy inkább kényes ügyben, alig számolhat arra, hogy azonnal gyakorlati eredménye legyen, bátor vagyok tenné említeni indítványomnak az alkalommal újra kifejezést adni; megjegyezve, hogy a jogosan élvezett czimet, senkitől elvonni nem, hanem ezt, különösen az egyházi személyekre vonatkozólag, csak tisztázni akarom. Hogy pedig e részbeni nézetemet minél rövidebben és egyszerűbben adhassam elő, czénnel „in medias res” megyek, a következőkben, u. m. A kath. clerus által használt és általa a gyakorlatban élvezett czim, — (a király, vagy pápa által kitüntetés képen adományozott címeknek is épségben fenntartása mellett), — általjában semmi változás alá nem jönné, csakis annyiban, hogy az olyan plebánosok, akik a főtisztelendő czimre jogosító minőséggel nem bírnak, beérhetnének az „admodum reverendus”, vagyis: „nagyon tisztelendő” czimzéssel; mert hiszen a „főtisztelendő” czim még az érseki méltóság mellett is szerepet játszik, s így az olyan plebánosokat, akiknek még tisztelbeli vagy valósgyos egyéb minősítvényt szerezni alkalmuk nem volt, megnevezzem, s legfőképpen magán udvariasságból juthat részükhöz. A pusztán „tisztelendő” czim pedig a káplánokat és az örekhöz hasonló rangú szerzetes barátokat illetné meg.

A kétférfő protestans lelkészek jól ténnek, ha a róm. katolikusokra nézve indítványoztam czimet magukra is alkalmazni, akképen, hogy a „tiszteletes”-nek teljes elhagyásával, felvénnek a tisztelendő, nagyon tisztelendő, és főtisztelendő címeket, amit már a zsidó rabbik is használatba vettek, s ami mindenesetre több és megtisztelőbb a tisztelendő és nagytisztelendő czimnél.

Magától értetve, hogy a protestans püspököknek a méltos és főtisztelendő czim, már hivatali magas állásánál fogva épen úgy kijár, mint a róm. katolikus, vagy egyéb ker. vallású püspököknek.

Ezek kapcsán nem hagyhatom szó nélkül, némely alrendű papjaink azon, a leplezett hízélgés színet viselő újabb szokást, melyszerint ha az egyházi gyűlésben egy nagyságos, vagy méltóságos egyházi hivatali, ezeknek a kedvéért ők már a gyűlést is nagyságos, vagy méltóságosnak titulálják, holott ha ezen címzés magukat az erre jogosítottakat személyükre nézve megilleti is, innen legkevésbébb következik, hogy a nagyságos, méltóságos, vagy pláne excellentias cím a testületre is alkalmazható volna; a minék legjobban bizonyíték az, hogy például a kir. tábla, habár tagjait személyeikre nézve egyenként a nagyságos czim illeti is, mind amellett soha sem igényelte a nagyságos címet, hanem maradt mostanig a „tek. királyi tábla, vagyis régi szokás szerint: „inclita tabula regia” címzés mellett, valaminthogy az is furcsa volna, ha valaki például a megyei közgyűléseket azért, mert sorakban a legmagasabb címekkel ellátott gróf, vagy hercegi rangú méltóságok is ülnek, valaki nagyságos, vagy épen excellentias megyei közgyűlésnek nevezné. Erre aztán igazán alkalmazható volna az ismert francia közmondás: „du sublime au ridicule”! Tehát csak maradjunk a helyesnek bizonyult régi címzés mellett.

Pajor István.

Honti képek

nyéki Fekete: István és Lacsi.

(Folytatás.)

Hogy azonban Fekete István az alispánsághoz oly könnyű módon hozzá jutott, ennek még az is volt az oka, hogy a megyei közönség előtt nagy kinecs birtokában levő dúsgazdag embernek tartották, a mely kedvező véleményben őt ősmert rendkívüli fukarsága csak megerősítette; és ez a hír korántsem volt alaptalan, s onnan nyerte még bővebb táplálékát, hogy Fekete István felesége közhiedelem szerint rendkívül gazdag hozományt vitt a nyéki kastélyba, a melyet Fekete

István, fukar emberek szokása szerint akképen élvezett, hogy bizalmas barátai előtt, akik közé néhai atyám is számított, szeretett megdicsőkedni, nemcsak a készsággal is megmutogatá a vasládában fekvő, arany és ezüst pénzrel tömött vászon-zacsokot; melyek évek hosszú során nem hogy szaporodtak volna, de inkább apadtak azon rendszer folytán, melyet Fekete István ur és vele egyetértő neje követének, s melynek sarkatételt az képezte, hogy mert egyesek kivételével mindenki iránt bizalmatlansággal viseltetének, hiteltellességek pedig akkor még nem valának, netalán rendes perczentek kölcsön felvenni akarták már előre elriaszták, és így saját szükségletüket is csak olykik fedezhették, hogy „blindre” szedték ki az aranyat és ezüstöt zacsokból a kész monétát, anélkül, hogy valaha hozzátettek volna.

De a nimbus, és jó hír azért megmaradt, és méltán.

Egyébiránt a közönséget úgy sugdosva más érdekes körülmény is foglalkoztatta, az t. i. hogy miután Fekete Istvánnak szigorú erkölcsökben felnevelt, s már a virágkora is átlépett két derék hajdon-kisasszonyuk is volt, névszerint *Lilka* és *Nánika*, a kiknek egyéb tőkéiket mellett az a nem mindenkinek kellemes szokásuk volt, hogy félig énekelve beszéltek, a közönség, mondom, egyszerre csak azon örvendetes esemény előtt állott, hogy mindakét nővérnek van vőlegénye és pedig két előkelő családbeli vagyonos és az ügyvédi pályán faradó vőlegénye két barszmegei Lipthay személyében, akik a családba már azért is beillettek, mert ők sem voltak valami gyenge legények, hanem úgy látszik, hogy elmult felettük a négy kereszt, a mi különben még nagyon tisztességes házasodni való idő.

En az egyik Lipthayné urnővel a hatranas években egyszer véletlenül Budapestben találkoztam (de hogy Lilkával-e, vagy Nánikával, erre biztosan nem emlékeztem) aki nagyon szívesen tudakozódott Katka testvérem, mint egykori jó barátjáról; de sajnosan kellett ugyanakkor látnom egy 15 éves nyomorék és beteges leányt, aki daczára annak, hogy egyetlen gazdag örökös léteire hivatva lett volna a földi javakban dúskálva élni, helyett (mint később hallám) idő előtt a sirnak lett eljegyezve.

Pajor István.

O. N. Sz.

Ez a három betű, melyet ezuttal cikkünk főle irtunk, csak kevesek előtt ismeretes eddigé, de szilárd meggyőződésünk, hogy rövid idő multán át fognak azok menni a köztudatba, s széles e hazában mindenütt, a hol csak megismerik a benyunk rejlt értelmet, osztatlan lelkesedés támad a nyomában.

Az „Országos Nemzeti Szövetség” kezdetű ez. A mikor a múlt év vége felé megalakult, vázlatosan megemlékeztünk céljairól is, melyek azonban akkor még nem voltak teljesen kiforva. Alapszabályait azóta belügyminiszter megerősítette, sőt a szövetség már rendkívül figyelemreméltó munkásságot fejtett ki.

Mivel egyrészt mi is teljes erőnkkel igyekeztünk a O. N. Sz. céljainak megvalósítását elősegíteni, másrészt pedig, mivel számtalan oldalról intétek már kérdéseket hozni, időszórunk tartjuk bővebben megemlékezni e szövetségről.

Az O. N. Sz. célja: emberséges és hazafias gondolkodást és érzést terjesztő, napi, — és pártpolitikától, vallásnemzetiségi — és osztálykülönbségtől független szervezet útján, közremunkálni a társadalmi egységet és rendet zavaró okoknak és ezek hatásainak megszüntetésében. (2. §.)

E tömör mondatban kifejezett óriási feladatot az igazgatóság kebeléből alakult társadalmi, munkássági és nemzetiségi szakosztályok végezték el, melyeknek tervei és határozatai felett aztán az igazgatóság teljes ülése dönt véglegesen.

Hogy rövid fenállása dacára mily nagy arányú munkásságot fejtett ki az O. N. Sz., leginkább kitűnt a szövetség legfelsőbb igazgatási fórumának, a szövetségtanácsnak most tartott ülésén előterjesztett jelentésből. Ez ülés a képviselőház egyik bizottsági termében folyt le Péchy Tamás elnöke alatt. Jelen voltak még ezen ülésen: Bánó József, Bartha Miklós orsz. képviselők, Barthos Andor dr., Bélavári Burghardt Konrad főrendiházi tag, Bochkor Károly egyetemi tanár, Chorin Ferencz orsz. képvis., Déry Gyula szerkesztő, Gál Jenő műegyetemi tanár, Leővey Sándor min.

tanácsos, Matók Béla ügyvéd, Mezei Mór, Nagy Sándor dr. orsz. képviselő, Pacholek György tanár, Svastich Benő v. főispán stb.

Miután Péchy Tamás az ülést megnyitotta, Bochkor Károly dr., mint az igazgatóság elnöke beszámolt az igazgatóság eddigi működéséről. E szerint a tavaly megtartott nemzetiségi kongresszus feltűnést keltő meggyőztetése, midőn az O. N. Sz. által iniciált másik nemzetiségi gyűlés tiltakozó ellenirratot adott ki. Még nagyobb hatású volt a szövetség egy másik ténykedése, melylyel a nemzetközi szocialisták által tervezett millenniumi munkás-sztrájkot akadályozta meg. A szövetség azonban még tovább ment, mert czéltudatos munkássággal s karoltva a hazafias demokraták munkásságával, sikerült neki szétrobbantani a nemzetközi szocialisták eddig összetartó táborát, sőt ezután sem lankadva, tagjai által, így Dery Gyula, Barthos Andor dr., Szikora Zoltán stb., — felolvasásokat tartottak a munkáskörökben és kaszinókban. A millennium megünneplésére körlevélben hívta fel a vidéki munkás- és egyéb egyleteket. Megvetette alapját a munkás rokkant háznak, s ugyancsak lépéseket tett munkásoknyitárak felállítására. Hódolattal és köszönettel emlékezett meg a felső és a királyi magas érdekeltisére és 300 forintos alapítványáról. Végül lelkes szavakkal méltatta a szövetség legújabb nagy akcióját, mely a belföldi iparnak megvédelmezésére és föllendítésére irányul.

A szövetség munkásságának csak e vázlatosan odavetett képeiből is kitűnik, hogy milyen hatalmas és az egész nemzetre kiható, nagyfontosságú csapásnak halad a kultur egyesület. Meg vagyunk róla győződve, hogy hazafias közönségünk lelkesedéssel fog az „Országos Nemzeti Szövetség” zászlója körül csoportosulni, s akkor e zászlóra irt eszmék és célok, — melyek eminens nemzeti érdekeink, — diadalra fognak jutni.*

Katona Béla

A feltékeny „Nógrád-Honti Ellenzék.”

Rég megszoktuk már azt, hogy a „Nógrád-Honti Ellenzék” működését a személyeskedés rugói mozgatták — és legkevésbé sem csodálkozunk azon, — mert hiszen születése is olyan természet okokra vezethető vissza: magától érthető tehát, ha ezekkelnek indoklását nem bíráljuk és nyugodtan hagyjuk öt politikájával „működni”... sőt egy bizonyos határig a vármegyénk tisztikara ellen indított hajszát is szónékolni tűnjük, — mert a személyeskedés fogva ellenében sem pártunk, sem tisztikarunk védelemre nem szorul.

A folyó hó 18-án megtartott bírói választást követő bankettre tett megjegyzéseit azonban nem hadhatjuk szónékolni, a mint t. lapjainkban a banketten történeteket szintén bírálat tárgyává tette: s ebből kifolyólag városunk derék polgárai egy részét formálisan megleckéztette.

Rég tudjuk azt mi, hogy a b. gyarmati polgárság zúnya a 48-as évekért lelkesül, — de az is tudjuk, hogy meggyőződésüket tisztelettel méltán mindég megőrizték az igazító befolyásoktól és: ha városunk érdekéről volt szó, avagy ezzel kapcsolatosan az érdemet kellett elismerni, az országos politikát háttérbe szorították, ... helyett józan helyi politikát vallottak, és ha ebben az ellentétben némely vesér férfiáért érzelmeket szerzett, azt szívesen elismerték.

A bírói bankett újabb bizonyítékára ennek, mert az ellentéte, politikai elvek dacára polgáraink siettek megragadni az alkalmat arra, hogy Török Zoltán alispán úr mellett tüsszentek. A ki városunk érdekeire vonatkozólag szíves-lellekkel együtt örösz velök.

A „Nógrád-Honti Ellenzék” azonban sajnája, hogy az alispánra mondott felköszöntőknél „ellenzék” polgáraitának egyáltalán nem maradtak a liberális párt hívei „mögött” és megrovási kalandját alaptalan gyanúsítással fűszerezte, — az alispán ígéretét pártaktikának tartja és a jövőbe látva, csatlakoztatva szeméivel-jelölve, hogy ezen ígéret a választások után feledésbe men, — elrejtül, mert akkor már nincs szükség a polgárok támogatására. Végül inti a polgárságot „ne vegyének számban macskát, hanem kérjenek reverzálist”.

Nyugodjék meg igen tisztelt lapjaink: a b. gyarmati polgárság van olyan józan és ónnaló gondolkodású, hogy tanácsokra nem szorul; van olyan őszinte szívű és elcsalhatatlan, hogyha kell, a kifolyó lólabákat is észreveszi.

Alispánunk a Balás Ferenczet jelölni és támogatni kerő küldöttség előtt férfias nyíltsággal, szokott modorával kifejtette határozott álláspontját a szóban forgó 15 ezer forintos tartozás jogosultságát illetőleg: ezt a kijelentést kész pénznek vehetik, mert a mit ember és annak közvetlen vagy közvetett befolyása kiválni képes, azt az alispán kívánság és pedig nem párt-taktikából, hanem a vezetése alatt álló vármegye székhelyének jól felgött érdekében.

Ne irigyeljék tehát az egészségre elmondott öt pohár közönséget. — a mi semmitvel sem több a derék főbírákra

* Az „Országos Nemzeti Szövetség” (Budapest, Akadémia-utca 32. szám) levelező lapon nyilvánított kérelemre bárkinék megküldi a lapzabályait.

mondottaknál: — ne irigyeljék, hogy a főbíró nevével az alispán neve is folyton hangzatra lett, mert a város érdekét illetőleg ezen két névnek egybeforrva kell lennie.

Losonczy hírek.

Losoncz, 1896. Július 26.

Ügyvédeknek azon szándékkal jöttek haza a megyei gyűlésről, hogy azonnal Budapestre indulnak, hogy ott őket megyénk főispánja készséges ígérete szerint a minisiteriális járási bíróságnak szajorítása ügyében ajánlólag bemutatassa. Azonban, mind az ígéret, mind a késztetés feleslegessé vált; mert mire H. Gyarmatirol mind a két fél haza ért, az egy aláírásbírót és egy jegyzőt állás szerzésének elhatározása a minisiterium részéről megérkezett.

Van öröm tehát izraelben, nemcsak a közönség körében, hogy jogszolgáltatásunk gyorsabb leendő: de a járási bírósági osztályban is. Abol nyomozást volt annak érzete, hogy egyre szaporodó határelék nélkül az ügyeket feldolgozni nem bírják. Így is ugyancsak munkabírói férő legyen, aki ki lesz nevezve, mivel a bíróság ugy is két járásra szűl, lez így munka ezután is elég.

Nem hiába mondják, hogy London, Páris, Losoncz világvárosok: mert csakugyan fővárosi címeket jelentenek nálunk. Városháznak szövegének legfelsőbb pontja, az ártellenes városi szálló szintén legmagasabb pontjával ez idő szerint egy erős burokkal van összekötve, a melynek közpétájáról egy nagy és hosszú lakások játszik a magában ily jelenség csakis a fővárosok utcáit szokta díszíteni. S ime ily ékes tünemény ragadja meg most az utcáinkon járók figyelmét.

A lobogókön, kereskedő ifjaink egyesülete hirdoti a a július 26-án azaz a mai napon losonczyi fűrdőkben rendezett zárkörű nyári mulatságát, melyen cs k a meg-bívoztak vehetnek részt s a mely d. u. 4 órakor veendő kezdét. Hogy a rendezés tökéletes lez, arra hágy következtetni nemcsak előbb említett lobogó, de az est-ténként tanakodásra összejövő s minden cselekvésre is figyelmet fordító ifjaink gyűlékezése. Csak kedvezőtlen idő ronthatja meg a sikert.

Egy jómódú, de az utóbbi időben betegeskedő özvegy, Kalmár Mihályné, amint e napokban vejenek valami családi régi ereklyével kedveskedni akart és szoknyéjéhez ment, hogy azt abból elővegye: nagy meglepetésére azt tapasztalta, hogy kincs, — nincs! Hogy a keresett tárggyal együtt 1000 forint éré, több más értékes ékszer is eltűnt. Mikor? ki által? nem tudni. Áll most a nagy kutatás ártalanoknál is s van nagy neheztelés, becslétsértődés, kihallgatás, utánjárás stb. Mindez, meglehet, mind késő, mert az illető asszonyka nem is tudja az időt, mikor történetétet e lopás, betegsége alatt-e a mikor sokszor önkívületi állapotban volt, vagy a hástól való távolléte alatt.

Mult szordán tartotta a helybeli katonaság ezellővé: szetét, a mikorra előzetesen ki volt hirdete, hogy a közönség a lövölde tájékára való jöveteltől tartózkodjék. E kirándulást este a tisztikar, a szállóban adott zeneestélylyel fejezte be, melyen a közönség is részt vett.

Ma egy hete a delutáni órákban fekete koporsót szállított városunkból egy ipoly-bírói atyafé, jómódú gazda. Szolgája ebed után, nagy legény társával fűrdőni ment s amint a partból a vízbe vetette magát, csak egyszer bukkant ki, később csak nagy keresés után lett előhova, természetesen holtan. Bizonyosan sérüléssé érte. Gács-létszám ifja volt, jómódú szülőknek fia, aki a magyar közsébe csak azért ment szolgálni, hogy ott magyarral megtanuljon. Nagy részvet mellett temettetett el.

Kalonda községnek egy lakatlan házába esztörtök d. u. 1 órakor villám csapott le s porig égett.

De politikai csapás is érte vidékünköt, amennyiben ugyancsak esztörtökön itt is szervezkedett a néppárt. A rk papok jöttek össze s elhatározták, hogy vagy Asbótot vagy Wenckheimot léptetik fel. Ezen kívül rendőr kapitányunk tulajdonsága foglalkoztatja kedélyeinket, aki ugyancsak hozzá látott tiszteinek teljesítéséhez. Állítólag egy zsidó lakadalmat oszlatott szét, amely nyilvános kávéházban tartván, az éjjeli órák is talterjed s bejelentve nem látván, a szabály rendelőt betűje szerint bánt el vele. Állítólag egy polgárszövetség is elfogottat, aki túl a rendes időn házakapuja előtt a városban elmaradt férjére várakozott. A kérdésekre azonban határozatlan válaszokat adott úgy, hogy etekből nem sejtették ki létét és épen ez után történt aztán a férje néve a meglepetés, hogy nejét otthon nem találta.

Hontból.

— A munkácsi millenniumis ünnepen, f. hó 18-án, Hontmegyét Ivánka Zsigmond képviselte.

— Életmentés. F. hó 21-én Scheiber Gábor ipolyvási asztalos mester kis fia az Ipolyban fűrdővén, forpóba került a melyben már fűldokolni kezdett. Schreier Armin azonban ruhástul utánna ugorván, nagy nehezen kimentette.

— Egyházi események nagybűlcs. F. hó 16-án tartotta a nagybontó ág. ev. esperesség évi rendes közgyűlését F. Terényben, melynek a többi körül kiemelkedő része különösen az volt, hogy Ivánka Oszkár idítványára báró Prónay Dezső főfelüg-előnek bizalmat szavaztak: Jelen voltak: Händel Vilmos főesperes, Laszkáry Pál esperes alelnök, Ivánka Zsigmond, Oszkár és László, Plachy Gyula, Sulyovszky Aurél, Lipcsey Soma, idősb. Matuska Adolf, stb. stb.

— Egyházi kinevezés. Kanovics Károly levai segédlelkész Fűdémestre plebánossá nevezetett ki.

Hírek és különfelek.

Szontagh Pal v. b. t. tanácsos ur egészszégi állapotja tetemesen megjavult. A kedves öreg ur már napok óta a szelyi Sósár-fűrdőben időzik, melynek balzsamos úde levegője igen jó hatással van a kegyelmes urnak nemcsak testi, de kedélyi állapotára is.

Szabadságidő. Török Zoltán alispán szabadságidejét e hó 20-án kezdte meg. Az alispán szabadságidejét kis-romhányi birtokán családja körében fogja töltetni.

Kinevezés. A m. kir. igazságügyi minisiter Millig Károly főleki díjnokat a szikrai kir. járási bírósághoz irnokká nevezte ki.

A bgyarmati bíró választás aktusát lapunk mult számában közléttük, s ugyanakkor időhiány miatt csak annyit jelezhetünk, hogy este Balázs Ferencz új bíró tiszteletére a Barokk-féle jönevű sörházban bankettet rendeztek. Ezt a közleményünket most már módunkban van kiegészíteni azzal, hogy ez a bankett szokatlan jó hangulatban folyt le s örömmel jelezhetjük, hogy Török Zoltán alispán s a vármegyeyi tisztikar és pénzügyigazgatóság több tagja vett azon részt. Örömmel konstataljuk különösen azt, hogy a bgyarmati jogdolokozásu derék polgárság, amely igazi vezetőt és jóakarót, ha némi tévedések árán is, — fel tudja ismerni, egész rajongással fogadta a demokratikus szellemű derék alispánt, aki viszont szép beszédeivel egészen lekötölte a polgárságot. Az alispán felköszöntései, az azokban kifejezett s a székáros érdekében kifejtett eszmék, — taps és éljenzéssel fogadtattak. Az új bíró, a főszolgabíró, a pénzügyigazgató, a tanügyi férfiak, a saját képviselői, az iparegyleti elnök, a főjegyző, az al-bíró, a kapitányok megkapták ugyan obligát toasztjaikat, de a többi (és igen sok) toaszt különösen a polgárság részéről mind Török alispán-féle irányítottat. A kormányzat és a polgárság között immár visszatért eme egyetértésnek ösztönét kell gratulálnunk, mert meg vagyunk győződve, hogy ez a szép egyetértés a székáros és a polgárság részére nemcsaká üdvös eredményeket fog biztosítani.

Új anyakönyvvezető. A belügyminisiter Honvármegyében a borsónyi anyakönyvi kerületbe anyakönyvvezetővé Selevér Antal körjegyzőt nevezte ki és őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasság kötésnél való közreműködéssel is megbízta.

Pap szentelés. Baltik Frigyes püspök e hó 15-én délelőtti isteni tisztelet alatt szentelte fel lelkésznek Mihalovics Sámuel Selmeczbányáról, kibén az ev. egyház s a béri egyházközség, ahova segédlelkészül ment, egy igen jól képzett s vallásának élő derék fiatal papot nyert.

Névmagyarosítás. Wiesner Sándor bgyarmati vasuti-állomás-főnök a maga és kiskoru gyermekei előnévbelügyminisiteri engedéllyel „Vértesre” magyarosította. Ugyancsak a belügyminisiter megen-gedte, hogy Gelb Regina csescei illetőségű bajadon, „Bartá”-ra változtassa át vezetéknévét.

Tömegesáthelyezés. Kigyósi Ignác, a b. gyarmati államilag segélyezett községi polgári búiskola egyik tanítója, — a földmészáros helyi, — Szádvary János ugyancsak b. gyarmati polgári iskolai tanító, a paksi-i polgári iskolához helyezett-tettek át. Zsigárdy Lajos nyilvántartási biztos a b. gyarmati pénzügyigazgatóságnál, saját kérelmére és költségén ugyanily minőségben a tren-csényi kir. pénzügyigazgatósághoz; Angyel György bgyarmati pénzügyigazgatósági számellenőr ugyanily minőségben saját kérelmére és költségén a nagy-szebeni pénzügyigazgatósághoz, Kassovics Armin bgyarmati pénzügyigazgatósági számgyakornok társintásit nevezetett ki a békés-gyulai pénzügyigazgatósághoz helyezettett át. Steiner Lőrincz, egri kir. ügyészégi irnokot a budapesti kir. fő-Ügyész a b. gyarmati kir. ügyészéghoz helyezte át.

Hármas szülés. Himmler Adolf b. gyarmati váson nagykereskedő neje, szül Reizer Eszti, — jul. 17-én három leánygyermekkel lepte meg a férjét. A kicsikét körül az egyik néhány órai lét után jobblietre szenderült, a megmaradt két gyermek egészséges testszervezettel bír.

Halálra ítélve. Gál József nagykőrösi lakost, aki 1894-ben Oraveca Péter bgyarmati lakost meg-

gyilkolta s kirabolta s ugyanakkor Nagy Franciska bgyarmati lakosnót meg akarta gyilkolni, a kir. ítélt tábla közt általi halálra, s Molnár Boros Mihályt, akit bünrészség és orgazdaság büntette terhelt, életfogytiglani fegyházra ítélte. A kir. ítélt tábla megszigorította a bgyarmati kir. törvényszék elsőfoku ítéletét, mely Gál Józsefet életfogytiglani fegyházra s Molnár Boros Mihályt 15 évre ítélte el. Az elítéltek a július hó 22-én ki-bírdett ítéletet a kuriához felebbtek s most kiráncsiak vagyunk, hogy a kuria az enyhébb, vagy a szigorúbb ítéletet fogja e helyben hagyni.

Nemzeti alapítvány a „F. M. K. E.” javára. A „Földvidéki Magyar Közművelődési Egyesület” százezer forintos millenniumi nemzeti alapítványa javára újabb a következő adományok érkeztek Nyitra-ra, a „F. M. K. E.” ügyvivő elnökségéhez; Magyarországi központi takarékpénztár: 50 frt; Vágallyei takarékpénztár: 40 frt; Debreceni első takarékpénztár: 10 frt; Nezsideri takarékpénztár: 10 frt; Bajai takarékpénztár: 10 frt; Kassay Vidor a népszinház tagja: 5 frt; Halas város: 10 frt; S-A-Ujhely város: 5 frt; Nyiregyháza város: 5 frt; Selmecz-Bélabánya szab. kir. város: 5 frt.

B.-Gyarmatra jött meghalni. Alig egy esztendője temették el Baranyai János bpesti vasúti forgalmi hivatalnok kedves nejét, Tapolcsányi Gizellát, (Tapolcsányi) Ferencz várnagynak hön szeretett egyetlen leányát; a kérhetetlen halál az özvegyen hagyott férjét sem kímélte meg, hanem sorvasztó betegség után őt is kiragadta az élők sorából. Baranyai János előre érezvén a halál hideg leheletét, már napok óta előbb B.-Gyarmatra jött, hogy itt adja ki lelkét s hogy itt temessék el fiatalon elhunyt neje mellé. Az alig 32 éves fiatal hivatalnok temetése ma d. u. fog megtartani. Legyen emléke áldott s örök világosság fényeskedjék neki.

József főherczeg, mint értesültünk, megvette a Barsvármegyében lévő kis-tapolcsányi birtokot néhai Károly Lajos özvegytől: Mária Teréziától, 1,300,000 forintért.

Virág-hullás. Ocsorai Mariska, Ocsorai Endre és neje szül. Grantner Matild 18 éves leánya P.-Apátiban e hó 23-án csendesen elszenderült. Az életkor legszebb szakában elhunyt kedves halottat tegnap temették el a halászi temetőben — nagy részvét mellett.

Haladás cím alatt a Sz. és V. azt írja, hogy Szikrá ismét halad, (mi mindig azt állítottuk), mert a megye fogházát épített a város részére.

Lyukas ezüstforintosok. A pénzügyminiszter rendelettel bocsátott ki, mely szerint a lyukas vagy kerekarallat megrongált ezüst forintosokat jövőre az állampénztárak és hivatalok nem fogják elfogadni. Az ilyen átlukasztott ezüstforintosokat a pénzügyminiszter rendelete szerint ezután csak a körmöcbányai magy. kir. pénzügyi hivatal 60 kr-áral fogja nyers súly szerint beváltani.

Láztörő rőpiratok. A m. kir. belügyminiszterium a Londonban nyomtatott „Liszt oltvort i de polského ludu rohéhozo” és „Czenony Sztander” című — államellenes lázítást tartalmazó rőpiratoknak szigorú nyomozását, elkobozását és beszülgeltetését rendelte el.

Gyászhiir. Dr. Gellén Lajosné szül. felső-vatai Wattai Erzsébet földbirtokosné, július hó 18-án reggel 6 órakor élte 83-ik évében hosszas szenvedés után Losoncra jobblétre szenderült. A derék matrona halálát Gellén Antal Zichy uradalmi gazdasítást a Gellén Endre losonci ügyvéd gyászolják.

A jótékonyagot gyakorló „Skarabeusz” asztaltársaság szombaton vagyis a f. é. augusztus 1-én a Bárh léle fűrdőkertben tartandó táncestélyére, mint hírlík, a nagy közönség nagyon erősen készül, ez által is tanúságot teendő arról, hogy a közszélt elősegíteni mindenki kedves kötelességének ismeri. A „skarabeuszok” iparkodnak is a csekély belépti díjért ellenszolgálat fejében bő kárpotlást nyújtani. Ez az estély millenáris estélye lesz az asztaltársaságnak, mely alkalommal fényes kilágításról is gondoskodva leendő, valamint világító sugarakat szóró szókókut felállításra is tervet esket.

Tisztelet: Baltik püspöknél. A nógrádi ev. tanítók, jul. 14-én testületileg tisztelegtek Baltik Frigyes püspök urnál. A küldöttséget Osztróska Lajos vanyarci tanító vezette a püspök elé s igen szép beszéddel tolmácsolta az ev. tanítók érzelmeit. A beszéd, mely általános testest szült, a következő: Moltóságos és főtisztelendő püspök ur! Fiui tisztelettel és szeretettel jelen-tünk meg színe előtt, hogy mi a nógrádi ev.

esperesség tanítói a magunk és távol levő társaink nevében tisztelettel ödrözöljük Melt. és főtisztelendő püspök urat, hogy ragaszkodásunknak, bizalmunknak adjunk kifejezést, hogy magunkat és intézményeinket, nevezetesen esperességbeli tanítóigazmoldáknak, melynek célja az özvegyek és árvaik könyeinek felszárítása, és az országos ev. tanító egyesület, mely az egygűvé tartozás érteinek és az egyházas szellem fenntartása, fejlesztése okából csak az imént alakult, — jókara-tatba, pártfogásába ajánljuk Mi néptanítók igyeke-zünk hivatásunknak híven megfelelni. Szolgá-ljuk lelkesedéssel ödes hazánkat, egyházunkat, de vajmi sokszor akadályokra bukkunk. Itt nélkülözés, ott rossz akarat, amott közöny áll utunkban. Szükségünk van ezért a hatalmasok pártfogására. Szívünk sugja, hogy Melt. és főt. püspök urban mi jóságos atyát, hatalmas támaszt nyerünk, azért ödrözöljük szeretettel és kérjük pártfogá-sát. A jó istent pedig arra kérjük, hogy drága életét tartsa meg szeretett hazánk és egyházunk javára az emberi kor legvégső határaig! Ugyan e napon a tanítók Jankovich György kir. tanfelü-gyelőnél is hason czélból megjelentek.

Kinevezés. Wladár Ida kisasszony, kinek gyönyörű és művészi zongorajátékában a tanítói hangversenyen volt alkalmunk gyönyörködni. az aszódí polgári leányiskola és nevelőintézet zongoratanítónőjévé nevezetett ki. Öszintén gratulálunk Aszódinak, hogy ily kiváló tehetséget kapott.

Hamis 10 forintos bankjegyek. A kereskedelmi miniszter tudomása hozza, hogy újabb-an Abuj-Tornaa vármegyében 10 frtos hamis bank-jegyeket hoztak forgalomba. A hamisítványok ismertető jelei, hogy rajuk kezdetleges, elmosódó, a női fejek balkoszoruja belevész az ányékolásba — mindkét oldalon egyforma számot (2750) visel-nek, a magyar szövegeoldalon a „szám” szó a bal, a 2750-es szám ellenben jobb felől esik, végül a hamisítvány mintegy 3 milliméterrel szélesebb az eredeti bankjegynél.

Ertesítés. A tiszai ag. evang. egyházközséglet eperjesi Collegiumának jogakadémiáján az 1896—97 tanévre a beiratások f. évi szeptember 1-től 8-ig eszközlendők; az előadások pedig szeptember 9 dikén veszik kezdetüket. Utólagos felvételnak szept. 9—11-ik napjain dékáni, azután pedig tanári-kari engedélylél lehet helye. Azok az egy-éves önkéntesek, a kik tényleges katonai szolgálatakat f. évi szeptember hó végén fejezik be, október 1—8. napjain iratkozhatnak be. A vizsgálatok szeptember 1-től 15-ig tartanak.

Vállalkozó biciklisták. Két orosz, névleg Lelpop testvérök, kik még e hó 10-én Varsóban valának, utaztak kereszttől a mult vasárnap 19-én városunkban. Az éjt sznap még Losoncra alud-tak keresztül, Losonczról 9 órakor indultak s d. e. 11 órakor már itt pihentek, 11 órakor a szá-kadó nagy eső dacára tovább indultak főváro-sunkba a kiállítás meglekítésére céljából. Érdekes és tanulságos ez utazásnak különösen a szombati része, mert tudjuk, hogy biciklistáknak mennyire félnek az eső időjárástól és csak jó időben men-nek utnak indulni. Az e hó 18-iki zápor csaknem egész délelőtt ruhogott, mi ha nem is volt kellemes e két orosz uri emberre, de a rossz időt akadálynak nem tekintették.

A pap, a nő és a gyóntatószék. Irta Chiniquy Károly amerikai pap. II-ik magyar kiadás. Megjelent Szódy S. könyvkereskedésében Kar-csagon. Ára 1 forint. Ez a mű — mely finom papírra nyomott 10 ívre terjed — Amerikában 40—50 kiadást, Angliában pedig 30-nál szintén több kiadást ért el. Magyarországon az első ki-adás ezer példányban nagy hirtelenséggel fogyott el s abból ma már egyetlen példány sem kapható. A második kiadást a folyton sürgető kereslet hozta létre. Ismeretes különben a szerzőnek „Ötven év a róm. kath. egyházban” című műve is a magyar olvasó közönség előtt. Mindkét hit-velélmű művét mely evangéliumi erők jellemzi. A szerző nem elvont szóhárokat folytat, hanem tette-keket beszéltet. A most megjelent műről nyújtson némi tájékozást a következő tartalomjegyzék: I. fejezet. A női önérték küzdelme a gyóntatószékben. II. fejezet. A fűlbegyónás a papokra nézre a po-kol helyesleges kárhozata. III. fejezet. A gyóntató-szék ujkori Sodoma. IV. fejezet. Hogyan teszi könnyűvé a papi nőtlenéget a fűlbegyónás. V. fejezet. A magas műveltségű és képzett nő a gyóntatószékben. Mi lesz feltétlen önmegadásának következménye? Helyrehozhatlan romlása. VI. fejezet. A fűlbegyónás széttejt minden házassági és társadalmi köteléket. VII. fejezet. Szabad-e

tűzni a fűlbegyónást a polgáriassult nemzetnek. VIII. fejezet. megszerzi-e a fűlbegyónás a lélek békességét? IV. fejezet. A fűlbegyónás dogmája szent-égtörő csalárdág. X. fejezet. Isten kényszeríti a róm. kath. egyházat a fűlbegyónás irtóza-tosságának bevallására. XI. fejezet. A fűlbegyónás Ausztráliában, Amerikában és Franciaország-ban. XII. fejezet. Egy fejezet, a járnia a törvény-hozók, férjek és atyák figyelmébe. Néhány tárgy, melyek-ől Róma papja bűnbánóit vallatni tarto-zik.

Fűrdőző és nyaraló hölgyeink legkel-le-mesebb utitársak a „Zenélő Magyarország” ez a már mindenütt ismert s-alig nélkülözhető szongora zenemű folyóirat, mely negyedrét csekély 1 frt előfizetési árért 6 fűzetben 60 zeneoldalon a leg-szebb és legdivatosabb zeneújdonosságokkal látja el előfizetőit, s így a nyaraló időny árát is legkel-le-mesebb utitársra lesz zenekedvelőinknek. A meg-jelent július 1-ji 13-dik szám is, mint egykor a legazabb s legfelkapottabb zeneújdonosságokat hozza u. m. 1. Berecz Kornéltól „Szálj el innen”... magyar dalt. 2. Volland S.-tól a „Lustige Brü-der” hírneves szerzőjétől „Szép májusban — párosan” című rendkívül szép és dallamos kerin-gőt. 3. dr. Amut Leó, „Garotte a la Cornu”. A most megújuló félvér alkalmával mindazoknak, kik a jó és határozottan distingvál szép zenét kedvelik előfizetésre ajánljuk a rendkívül olcsó és derek zenemű folyóiratot. Előfizethetni a „Zenélő Magyarország” kiadóhivatalában Bpsten VI. Csengery-utca 62. sz. — Mutatványismót bárhova ingyen és bérmentve küldünk.

Munkácsi csárdás. A magyar festőművészet világhírű jelesének, Munkácsi Mihálynak, ki most a magyar festészeti akadémia igazgatója, a „haza-térés emlékére” Farkas Sándor pécsi cigány primás pompásan sikerült legújabb zeneszerzemé-nyét ajánlotta föl „Munkácsy csárdás” cím alatt a mit a mester, mint a szép és jó magyar zene nagy kedvelője kiváló örömmel fogadott. Sok csárdás irak össze hazánkban addig, míg egy zengzetes, zamatos, igazán a szív mélyéből fakadó és oda vissza ható jó magyar nótát komponálnak, mint ez; száraz kiadvány körül ritkán talál be egy, a mely oly gyorsan kapna közkezdveltségre, népszerűsége, mint Farkas Sándor „Munkácsy csárdása”. De hiába! Megvan ebben a zene szerzeményben mind az a kellek, a melynek egy csárdásban meg kell lenni. A lassója bánatos melodiájával megrezgeti a szív idegeit s olyan hangon panaszodik, a mely mellett sirra vigad a magyar s a frisse gyujt, a tűz, amely szíjaj kedvre robbantja a szívet. A jó nótához Róna Bélához előnyösen ismert fiatal poeta írta a szö-veget. A zongorára és énekhangra letett csárdás Munkácsy Mihály megszólalásig bő arczképevel díszes kiállításban jelent meg és kapható Valentin Károly fia zeneműkereskedésében „Pécsen” mely czég 1 frt utalványozása mellett bárhova meg-küldi.

Portiuncula napja, (Aug. 2.) a legzebb és legnagyobb ünnepe a barátoknak. Ez idén szokot-lanul nagy önnepet rendeznek aznap a szécsényi sz. Ferenczrendi barátok, vendégeik várán több országshírű férfit.

Annabál tartatik ma a szélyi „Sósár” fűrdő-ben, melyre, ha az idő kedvezni fog, többen rándulnak ki.

Lovagias kötelességünknek tartjuk, hogy miután lapunk 28-ik számában Velics Hajnald Teréz urhölgy öngyászaga levelére tett szerkesztői megjegyzéseink sér-tőknek í láttatnak, nevezett urhölgytől nyílt öszintésé-gel bocsánatot kérjünk. Tesszük azt annál inkább, mert nemcsak Velics Hajnald Teréz urhölgy levele, hanem pártunk egyik kiváló férfának értesítése is meggyőzött arról, hogy a néppárti érteket ez nem. — miat rossz érte-sülés folytán írtuk. — A Velicházbán, hanem máshol tartottat meg. Mi, a mint a megjegyzések első sorában kifejeztük, abból a suppositióból indultunk ki, hogy a lapunkat oly bántó kritika alá vett cikkeket nem Velicán öngyászaga, hanem más uri ember írta: azért használtunk valamivel keményebb hangot. Meri hiszen csak tessék felogni egy önértetes szerkesztőség helyzetét, mikor a lapjáról valaki, aki, jórögen beszárított az előfizetést és aki a lapot nemis olvassa, azt írja, hogy lapunk teljes valótlanságokat szorított kiadást. ... Ez a stílus, ez a hang tévesztett meg bennünket s hozott abba a feltételebe, hogy a hozzáknak intézett a gvallásra appelláló levelet nem Velicán öngyászaga írta, — csak alaira. De hát miután tévedni emberi dolog, s miután Velicán öngyászaga a levél egyszerű aláírásával is magyarázta a közleményt, — beismertük, hogy írá-nyában, mint egy általánosán tisztelt urhölgy írást, megjegyzéseink nem voltak teljesen megfelelők s lova-gias kötelességünknek találtuk a fenti nyilatkozatot közzétenni.

Gazdaszat.

Próba cséplés. A megye több községében próba cséplést eszközöltek. A rozs legtöbb helyen közepes, a buza azonban ugy mennyiségileg mint minőségileg jó. Az árak azonban gyengék s jóval alászálltak. Hisszók azonban, hogy a helyzet javulni fog.

Árpavásár Pöstyénben. A nyitrai megyei gazd. egyesület által rendezendő III. Árpavásár aug. hó 17-én (hétfőn) Pöstyénben fog megtartatni. Bejelentések aug. hó 8-ig fogadhatók el. A minták aug. hó 12-14 közt küldendők Pöstyénbe "az Árpavásár-rendező bizottság" címére. Minta gyanánt minden fajtából 2 külön erős vászonzacskóban 5—5 kgrm., vagyis összesen 10 kgrm. küldendő bérmentve. Minden minta után térdíj 50 kr., mely a mintákkal együtt küldendő be. A bejelentésnek tartalmaznia kell: az eladó nevét, lakhelyét, usolsó postáját és távirda állomását, tovább az árpa fajtáját és termelési helyét, az eladandó mennyiséget s a menyiben a vásáron személyesen meg nem jelenik, az eladási árat.

Miután az eladás minták alapján történik a rendező-bizottság figyelmezteti a termelőket, hogy csakis vásári és ne kiállítási mintákat küldjenek, mert az a minta, mely szerint az eladás történik lepecsételve az egyesület őrzetében marad. Eladók és vevők az egyesület javára semmiféle százalékos nem fizetnek. Pöstyén világhírű fürdőhely, első-rangu vasúti állomás s igen kedvező csatlakozási révén mindenfelől könnyen hozzáférhető lakások az ottani fürdőigazgatóságnál rendelhetők. Részletes felvilágosításokat a nyitrai megyei gazd. egyesület titkári hivatala ad Nyitra.

Piaczi árak

1896. július 20.

Buza	—	—	—	5-70	5-75
Rozs	—	—	—	4-80	5-10
Árpa	—	—	—	6-10	5-40
Zab	—	—	—	6-20	5-95
Kukorica	—	—	—	5.—	4-90
Burgonya	—	—	—	1.—	6.—
Lencse	—	—	—	5.—	1-95

Bab	—	—	—	6-50	0—
Lenek	—	—	—	5.—	0—
Széna	—	—	—	2.—	0—
Zaupszalma kilója	—	—	—	0-12	0-01

FELELŐS SZERKEZTŐ: HORVÁTH DÁNÓ.
FŐMUNKATÁRS: DR. KONRÁD ARNOLD.

Nyílttér.*

Budapest.

Budapest.

VADÁSZKÜRT SZÁLLODA.

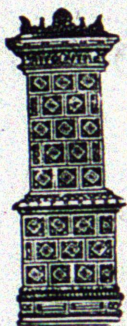
Elsőrangú szálloda a főváros központján. Lift, villam világítás, fürdők, tavaszidő, legfinomabb magyar- és francia konyha, saját termései borok. Huzamosabb tartózkodásnál 20 százalék az engedmény; teljes ellátás egyezség szerint, mérsékelt árak.

Kammer Ernő,

142. 1—3.

szálloda tulajdonos.

*) E rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

CSEMERÉP KÁLYHA!

— Ajánlom dúsan felszerelt raktáromon a legjobb minőségű, elegáns kivitelű és —

saját készítményű kályháimat.

Kályháim a legjobb tűzálló anyagból készülnek és a legjobb zománczszal láttatnak el. Különösen ajánlom felülről töltő, szabályozható, szénfűtésre berendezett kályháimat, melyeket fehér, zöld, barna és szürke színekben készítek.

Takaréktűzhely burkolatok fehér, szürke és kék színekben a legolcsóbb áron kaphatók.

Avult kályhák felállítása és javítása gyakorlott munkás által olcsó áron eszközöltetik.

Kiváló tisztelettel

B.-Gyarmaton, Régi posta-utca 26. szám.

140 1—12

PENCs FERENCZ, kályháimester.**GANSEL J. és TESTV.****Balassa-Gyarmaton.**

Az iskolaév megnyitásával nagy választék található

gyermek-kelengyékben

u. m. fu- és leány-fehérművekben, paplan, takarókban,

fegyhazi kötött harisnyákban és gyermek-czikkben.

Ugyanott

valódi szepes-Iglói sifon, vászon és damasztban

128 6—13

egyedüli raktár.

WEISZ ÁRMİN

balassa-gyarmati fűszerkereskedésében

két jó házból való tanuló**azonnal felvétetik.**

136 2—2

2226—896.

Árverési hirdetményi kivonat.

A balassagyarmati kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közli, hogy Baltik Frigyes lelkész és Petrovics Mátyás gondnoknak, mint a balassagyarmati ág. ev. egyház Bánóczy-alapítvány képviselője végrehajtóknak Frenyo János, Frenyo Lajos és Antal István végrehajtást szenvedők elleni 200 frt tőkekövetelés és járuléknak iránt végrehajtási ügyében a b.-gyarmati kir. törvényszék területén levő Balassa-Gyarmat nagy községben fekvő a b.-gyarmati 46 sz. tkv. foglalt Frenyo János, Frenyo Lajos és k. Antal László nevén álló I. 1—2. sorsz. 57. 3509. hrsz. alatt felvett ház és census földnek most nevezett tulajdonosok nevén B. 7—9. alatt felvett fele részére 485 frt 50 kr. becsértékben, tovább a b.-gyarmati 615. számú tkvben foglalt ugyanazok nevén álló 1 sorsz. 3050. hrsz. 2 sor, 3058. hrsz. 3. sor és 3099. hrsz. a. felvett szőlőkre, az árverést 2 frt, 2 frt és 3 frtban ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szept. hó 26. napján d. e. 10 órakor B.-Gyarmaton a kir. törvényszék tkv. helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 48 frt 55 krt., 20 krt., 20 krt., és 30 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t.-cz 42. §-ában jelzett ar-folyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8-ik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismerényt átszolgáltatni.

B.-Gyarmaton, a kir. Törvényszék mint tkvi hatóságnál 1896. évi július hó 1-én.

141 1—1.

Frank, kir. törvszéki bíró.

Aranyérmekkel kitüntetve.

Első cs. és kir. kizár. szabadalm.

Aranyérmekkel kitüntetve.

HOMLOKZAT-FESTÉK-GYÁR**KRONSTEINER KÁROLY WIEN, III. Hauptstrasse 120. szám, saját házában.**

Főhercegi és hercegi uradalmak, cs. kir. katonai raktárak, vasut-, ipar-, bánya és hámor-társulatok, építkezési munkálatok, VÁLLALKOZÓK és ÉPÍTŐMESTEREK, valamint gyártulajdonosok szállítója. — Ezen homlokzafestékek, melyek messzen oldhatók, száraz porított állapotban, 40 különféle színminőségben, különként 16 krtól feljebb szállítatnak és a festékszínnek tisztaságát illetőleg teljesen hasonló az olajmázoláshoz.

69 17—20

Minalapok és használati utasítások ingyen és bérmentve küldetnek.

Magyar Leszámitoló és Pénzváltóbank BUDAPESTEN.

(Befizetett alaptőke 30 millió korona.)

Ajánljuk a t. cz. termelőknek és kereskedőknek **árúosztályunk** szolgálatait mindennemű gabona és egyéb gazdasági terményeiknek akár Budapesten, akár saját állomásaikról való **bizománybani eladására.**

Az általunk eladandó árukra jutányos **pénzelőleget adunk,** ezenkívül elvállalunk és teljesítünk gabonának és egyéb terményeknek határidőre való eladására szóló megbízásokat.

Ajánljuk továbbá a nagy gabnaelevátor és raktarépületekből álló 800,000 métermázsa befogadási képességű

BUDAPEST FŐVÁROSI KÖZRAKTÁRAINKAT

melyek a Csepel-rekparton, a Duna-folyam hajó kikötésre alkalmas partmentén területnek el és a vasutakkal vágányösszeköttetésben állanak.

A közraktár a felküldött terményeket és árukat beraktározza, tűzkár ellen biztosítja, szakszerűen kezeli és az azokat terhelő **szállítási és egyéb költségeket** előlegezi.

Mindennemű felvilágosítással és utbaigazítással készségesen szolgál a

Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Bank
árúosztálya.